

KOMUNIKAT PRASOWY nr 8/26

Luksemburg, 27 stycznia 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-271/23 | Komisja/Węgry (Zmiana klasyfikacji konopi indyjskich)

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego: głosując przeciwko wspólnemu stanowisku Rady w sprawie zmiany klasyfikacji konopi indyjskich, Węgry naruszyły prawo Unii

Węgry, które nie mogą powoływać się na niezgodność tego wspólnego stanowiska z prawem, naruszyły wyłączną kompetencję zewnętrzną Unii w tej dziedzinie, a także zasadę lojalnej współpracy

W listopadzie 2020 r. Rada Unii Europejskiej przyjęła decyzję¹ w sprawie wspólnego stanowiska, jakie państwa członkowskie mają zająć w imieniu Unii Europejskiej podczas nadchodzącej sesji Komisji ds. Środków Odurzających Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ)². Celem wspólnego stanowiska była w szczególności zmiana klasyfikacji konopi indyjskich i ich pochodnych w konwencjach ONZ o środkach odurzających i substancjach psychotropowych, zgodnie z zaleceniem Światowej Organizacji Zdrowia (WHO). Podczas głosowania nad tymi zaleceniami, przedstawiciel Węgier nie tylko zagłosował przeciwko wspólnemu stanowisku przyjętemu przez Radę, ale również złożył oświadczenie sprzeczne z tym wspólnym stanowiskiem.

W tej sytuacji Komisja Europejska wniosła przeciwko Węgrom skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Zdaniem Komisji Węgry naruszyły wyłączną kompetencję zewnętrzną Unii, decyzję Rady w sprawie wspólnego stanowiska oraz zasadę lojalnej współpracy. W odpowiedzi na skargę Węgry podniosły przede wszystkim, że decyzja Rady była niezgodna z prawem.

W wyroku Trybunał przyznał rację Komisji i orzekł, że Węgry uchybiły ciążącym na tym państwie zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii.

Trybunał stwierdził, że decyzja ramowa Rady³ w sprawie handlu narkotykami definiuje pojęcie „narkotyku” poprzez odesłanie do wyżej wymienionych konwencji ONZ⁴. **Decyzje zmieniające klasyfikację substancji wymienionych w tych konwencjach** mogą mieć wpływ na stosowanie kar przewidzianych w tej decyzji ramowej, a zatem mogą bezpośrednio wpływać na prawo Unii i zmieniać jego zakres. Przyjęcie stanowiska, jakie państwa członkowskie mają zająć w imieniu Unii w odniesieniu do takich decyzji, **leży zatem w wyłącznej kompetencji Unii⁵, której państwo to nie przestrzegało w niniejszej sprawie, postępując w zarzucany mu sposób**. Tym samym Węgry naruszyły również decyzję Rady w sprawie wspólnego stanowiska, która została przyjęta w ramach wykonywania tej wyłącznej kompetencji Unii.

Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy⁶ państwa członkowskie mają obowiązek ułatwiać Unii wypełnianie jej zadań i powinny powstrzymać się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu wspólnych celów. W niniejszej sprawie, **głosując** na forum organu międzynarodowego **przeciwko wspólnemu stanowisku Rady, Węgry naruszyły tę zasadę, a także zasadę jednolitej międzynarodowej reprezentacji Unii i jej państw członkowskich**. Dystansując się od wspólnej strategii opracowanej w ramach Rady, Węgry osłabiły bowiem siłę negocjacyjną Unii względem pozostałych stron konwencji.

Wreszcie Trybunał uściślił, że **w ramach skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego państwo członkowskie nie może skutecznie powoływać się na niezgodność z prawem** aktu instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii. Praktyka taka sprowadzałaby się bowiem do zezwolenia państwu członkowskiemu na

„samodzielne wymierzanie sprawiedliwości” poprzez najpierw naruszenie prawa Unii, a następnie oczekiwanie, że Komisja wnieś skargę w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, co byłoby sprzeczne z zasadą państwa prawnego oraz z obowiązkami solidarności, na które państwa członkowskie wyraziły zgodę, a które wynikają z samych fundamentów porządku prawnego Unii. Inaczej jest tylko wtedy, gdy dane państwo członkowskie kwestionuje akt, który jest **obarczony szczególnie poważnymi i oczywistymi wadami, do tego stopnia, że akt ten mógłby być uznany za nieistniejący**.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się nałożenia kar pieniężnych. W przypadku niepoinformowania Komisji o krajowych środkach transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku](#) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Decyzja Rady \(UE\) 2021/3](#) z dnia 23 listopada 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte, w imieniu Unii Europejskiej, na ponownie zwołanej sześćdziesiątej trzeciej sesji Komisji ds. Środków Odurzających w sprawie umieszczania konopi indyjskich i ich pochodnych w wykazach zgodnie z Jednolitą konwencją o środkach odurzających z 1961 r., zmienioną protokołem z 1972 r., oraz Konwencją o substancjach psychotropowych z 1971 r.

² Komisja ds. Środków Odurzających jest jedną z komisji funkcjonalnych Rady Gospodarczej i Społecznej Organizacji Narodów Zjednoczonych (ECOSOC).

³ [Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW](#) z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami.

⁴ Jednolita konwencja o Środkach Odurzających z 1961 r., sporządzona w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r., zmieniona Protokołem z 1972 r. zmieniającym Jednolitą konwencję o środkach odurzających z 1961 r. (*Zbiór Traktatów ONZ*, t. 520, nr 7515).

⁵ [Artykuł 3 ust. 2 TFUE](#).

⁶ Zasada lojalnej współpracy została ustanowiona [art. 4 ust. 3 TUE](#).